

Παραθρησκευτικές οργανώσεις: Πως δημιουργούνται και εξελίσσονται

/ [Γενικά](#)

[\[εικόνα:οργανωφδimage1](#)

Γιά να δημιουργηθεί μία παραθρησκευτική οργάνωση και να αναπτυχθεί περνάει από διάφορες φάσεις:

α. Εμφανίζεται κάποιος, συνήθως «μεσσίας», ο οποίος ιδρύει την οργάνωση και δημιουργεί το «μήνυμα» που θα μεταδώσει. Γύρω του δημιουργείται κύκλος θαυμαστών. Σ' αυτή τη φάση δεν υπάρχουν οργανωτικές δομές. Οι οπαδοί του «μεσσία» είναι ομοεθνείς και η δραστηριότητα είναι περιορισμένη.

β. Στη δεύτερη φάση, η γοητεία του «Δασκάλου» και η διάδοση του μηνύματος παίρνουν διαστάσεις και οι οπαδοί πληθαίνουν. Δημιουργούνται οργανωτικές δομές, συγκεκριμένη ιεραρχία, κυρίως από τους πρώτους πιστούς μαθητές. Σ' αυτή τη φάση ο δάσκαλος αρχίζει να μυθοποιείται. Η προσωπική επικοινωνία μαζί του επιτρέπεται μόνο στα μέλη. Σιγά - σιγά οι οργανωτικές δομές αποκτούν δικτατορικό - ολοκληρωτικό χαρακτήρα.

γ. Ο αρχηγός θεωρείται πλέον κάτι σαν Θεός. Ό,τι λέει, είναι η αλήθεια και δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει. Διαμορφώνεται η ιδεολογία που σώζει. Σχηματίζεται μία σκληρά οργανωμένη ιεραρχία και οι οπαδοί αρχίζουν να συναθροίζονται σε κοινόβια.

δ. Σύντομα αντιλαμβάνονται ότι πρέπει να μεταδώσουν το «μήνυμα», τη «σωτήρια συνταγή» και πιο έξω. Αρχίζουν οι ιεραποστολές έξω από την χώρα. Χρησιμοποιούνται όλα τα σύγχρονα μέσα επικοινωνίας και απαιτούνται μεγάλα χρηματικά ποσά.

ε. Εφ' όσον χρειάζονται χρήματα, οι οπαδοί θα πρέπει να δουλεύουν σκληρά. Εκδίδονται βιβλία, CD, DVD, οργανώνονται σεμινάρια κ.λπ., με σκοπό να αυξηθούν τα έσοδα. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε διαμάχες με την παλαιό ιεραρχία και να αρχίσει η φθορά της ομάδας.

στ. Δημιουργούνται νέες φατρίες. Αμφισβητείται από μερικούς ο αρχηγός. Και τότε συμβαίνουν δύο πράγματα. Η ομάδα αναδιοργανώνεται και παράλληλα μερικοί φεύγουν δημιουργώντας νέα ομάδα με νέο αρχηγό. Και αρχίζει πάλι το ίδιο. Η ιστορία επαναλαμβάνεται.

Σ' όλες, λοιπόν, τις παραθρησκευτικές οργανώσεις υπάρχει ο αρχηγός, ο μεσσίας, ο προφήτης, ο «Θεός». Το θέλημά του είναι θέλημα του Θεού. Απαιτείται απόλυτη υποταγή για την εκπλήρωση του μεγάλου σκοπού. Όλες οι οργανώσεις συνήθως υποχρεώνουν τα θύματά τους να απαρνηθούν τα πάντα, να παραχωρήσουν όλη την περιουσία τους, να μπούν στο κοινόβιο, να εργάζονται σκληρά.

Πηγή: Έκδοση Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος, Ναύπλιο